

Hafız Ali Efendi

Nur Risalelerinin şehid kahramanı Hafız Ali 1313 (1898)'de İslamköy'ünde dünyaya geldi. 1944 sensinde ise Denizli'de ebediye göçtü.

17 Mart 1944'de kaldırıldığı hastahannede Üstad'ına bedel kendini feda etmişti.

Denizli'nin yetiştirdiği aziz Nur talebelerinden birisi olan Hasan Feyzi Yüreğil merhum, bu mübarek Nur Talebesinin kabrini ziyaretten sonra hislerini şöyle ifade etmişti:

“Şehid-i mağfur Hâfız Ali Efendi'nin kabr-i şerifini ziyaret :

“Ey nur yolunun yolcusu, ey ruh-u münevver

“Bu medfen-i pâkin ola ruhun gibi enver.

“Ey ölmeyen, ey fidiye-iüstad-ı mübarek

“Razı ola Allah Teâlâ ve tebarek

“Gönderdi selâm, bak sana Hazret-i Üstad

“Hem ruh-u azizi dedi her dem ola dilşâd

“Kur'an-ı Kerim uğruna fanideki hizmet

“Bahş eyledi şimdi sana sonsuz ebediyet

“Yerlerde beşer, gökte bütün nurlu melekler

“Her gün sunuyor ruhun için arşa dilek

“Bu makbereler fahredecek haşre kadar hep

“Emvata okut nüsha-i enver, aç yine mektep

“Ey menba-i envar ve ey hafız-ı esrar

“Ey canını canana veren zat-ı fedakâr

“Hafız diye ben namını duydum o huzurda

“Medhin okunur hem de bugün meclis-i nurda

“Sun kevser-i safi, bize sensin yine saki

“Bahş eylemiş Allah sana bir âlem-i baki

“Sormam sana bir şey ne bugünden ne de dünden

“Bir nokta okut sen bize esrar-ı ledünden”

İslâmköy’ü kendi köyü olan Nurs’la bir tutan Bediüzzaman, bu beldeye ve oralı Nur Talebelerine çok iltifat ve alâka gösteriyordu.

Mukaddes Kur’ân hizmetinin “Nur Fabrikası”da İslâmköy’de kurulmuştu. Bu fabrikanın sahibi ise Hafız Ali merhumdu.

Aziz hatırasını rahmet ve fatihalarla anmaktayız.

Denizli Hapishanesinde mevkuf iken vefat eden Merhum Hafız Ali’nin Denizli Ağır Ceza Mahkemesinde söylediği ifadesidir.

“Efendim.

“Ben Isparta hakim ve müddeiumumiliğinde hak ve hakikatın bütün bütün aksine olarak Risale-i Nur’a karşı asılsız bir ittiham gördüğümünden Risale-i Nur’dan kaçmak değil; belki o ittihaktan çekinmek için sordukları suallere ‘Ben değilim’ dedim. Hatta o Müddeiumumi kanunsuz bana yemin vererek ‘Risale-i Nur’da yazılı Hafız Ali sen değil misin?’ dedi. Sükût edip yemin etmediğim halde sorgu hakimliğinde hamiyet-i İslâmiyeyi taşıyan âli bir vicdan hissettiğimden adalet ve hakikatın tecelli edeceğini ümit edip ‘Risale-i Nur’da yazılı Hafız Ali benim’ dedim. Ben Risale-i Nur’u hakaik-i imaniye ve Kur’âniye ve kevnîyeyi kat’i bürhanlarla izah edip insanların yüzünü âhirete çeviren, dünyadan ziyade âhireti sevdiren mukaddes bir eser bulup ondan binlerce menfaat görmüşüm.

“Garibdir ki: Bu sır iddianamede keşfedilip dünyayı unutturacak derecede telkinat-ı diniye verilmiş diye yazılı olduğu halde hem siyasî cemiyetçi, hem tarikatçı, hem de halkı hükûmet aleyhine teşvik ediyorlar diye olan ittihamlarla nasıl kabil-i te’lifdir.

“Evet ben, Risale-i Nur’un hemen ekser parçalarını anlayarak okuduğum gibi Üstadım Said-i Nursi’nin de on iki seneye yakındır en gizli ve en ince esrarına kendimi vâkıf biliyorum.

“Ben ne Risale-i Nur’da ve ne de Üstadımda emniyet ve âsayişe zarar verecek bir emare, bir meyil görmediğim gibi âsayiş ve emniyetin temel taşlarını onlardan öğrenip müddet-i ömrümde mahkeme safahatını ancak bu def’a gördüğüm gibi; şu benim gibi suçlu olarak huzurunuzda bulunan cemaat-i nuraniyenin de ifadelerinden benim gibi olduklarını da anladım.

“İşte böyle sırf âhireti için Kur’an’ın İcaz-ı Manevisinden gelen Risale-i Nur’u okuyup kendi istifadesinde çalışan bir ehl-i Kur’ân ve ehl-i âhireti cezalandıracak birkanun tasavvur etmediğim gibi ittiham edildiğim siyasî cemiyetçilik ve tarikatçılık ve halkı hükûmet aleyhine teşvik etmek gibi suçlar ile hiç bir alâkam olmadığından yüksek mahkemenizden beraatimi isterim.

Hâfız Ali